

*En a kicsi lábujjhegyre álltam
mehúztam a legnagyobb harangot
és sükketté tettem egyeseket*

.....
*Igen hosszú köteleket húztam
aztán a kötelek húztak engem*

*Nem éreztem lábam alatt földet
és konokul csépeltem a semmit*

(E sorok írójának fordítása)

T. Rózewicz érdeklődése a magyar témák iránt, úgy tűnik, megszűnt. (A „Halál régi díszletek között” fordításához írt utószavában sem talál alkalmat arra, hogy a magyar olvasókhoz szóljon.) A Twórczość című varsói irodalmi folyóirat 1973. évi 3. száma nagy évfordulónkról való megemlékezésékként, ismert lengyel költőkkel együtt, felkérte Petőfi-versek fordítására. (A „Fa leszek, ha...” az ő átültetésében is helyet kapott a „költők versenye” anyagában.) A szerkesztőséghez küldött válaszában Rózewicz a következőket írta: „Először arról, ami szívügyem: a Petőfi-fordításokról. Próbálkoztam a »Fa leszek, ha...«-val és a »Vasúton«-nal. Nem megy. Még egyszer megpróbálkozom az »Egy gondolat...« cíművel, de kevés a reményem. Mint tudja, életemben csak néhány alkotást fordítottam le (köztük párat József Attilától, hármat Vasco Popától és három német költő verseit), ez minden. Sajnos, az Ön által küldött versek költőisége ellentétben áll azzal, amit 30 éven át csináltam — egyszerűen képtelen vagyok; nincs „hallásom”... Egyszerűen nehezemre esik olyan Petőfi-szövegeket közölni, amelyek értéke nem felel meg az eredeti versekének.”

A lengyel világirodalmi folyóirat felszabadulásunk 30. évfordulója alkalmából magyar számot jelentetett meg. Anyagában, Ady Endre fordítójaként, Tadeusz Rózewicz nevével is találkozunk. A tavalyi új lengyel József Attila-kötetben két régi átültetése szerepel, amelyeket az ugyancsak 1975-ben Varsóban kiadott magyar költészeti antológiában is megtalálunk. E válogatás számára a lengyel költő lefordította még Vajda János, Ady Endre, Füst Milán és Berda József egy-egy versét.

